

A BELVÁROSI SZINHÁZBAN

(Koronaherceg-utca 6.)

Minden este

SLOBODA: **Három csésze tea**-ja kerül előadásra. Vigjáték 3 felvonásban.

Schneider Rózi és Kató

Budapest, IV., Váci-u. 8., félemelet. / Telefon 94-35.

Utcai és estélyi ruhák, köpenyek, kosztümök, bluzok és pongyolák állandó nagy választékban.

Kehrling K. kelmefestő- és vegytisztító-gyár

III., Zsigmond-tér 10. Tel. 63-36.

„FOTÓ”
FÉNYKÉPÉSZETI
SZAKÜZLET BUDAPEST
RÁKÓCZI-UT 80.
NAGYBAN - KICSINYBEN.

Levélhívásra házhoz jön meg-
venni aranyat, brill-
liánst, ezüst régiséget, zongorát
FRIVALDSZKY, VII., Dohány-u. 90.

MOZGÓKÉP - OTTHON Minden héten
felette érdekes
VI., Teréz-körút 28. változatos és
Telefon 144-98. sz. nivós műsor!

Old American különle-
gességek
ősi és téli egyszerű kalapokban.
Telefon Budapest, Belváros
169-97. IV., Egyetem-utca 3.

Lohr Mária · Kronfuszt

Gyár és Főüzlet: Budapest, VIII., Baross-u. 85.

A főváros első és legrégebb csipkétisztító-, vegytisztító és
kelmefestőgyári inlézete, alapítva 1867-ben. Tel.: József 2-37.
FIÓKOK: II., Fő-utca 27, IV., Eskü-ut 6, Kecskeméti-
utca 14, VI., Andrassy-út 16, VI., Teréz-körút 39, V.,
Harmincad-utca 4, VIII., József-körút 2.

Kefék, seprők, ecsetek

és egyéb háztartási cikkek legjutányosabban vásárolhatók

Kartsehoeke J. és fia

70 év óta fennálló gyárának belvárosi raktárában

IV., Deák Ferencz-tér 4. szám. Telefon: 60-43.

Kardos Arthur és Szántó

Budapest, VIII., Szentkirályi-u. 4. Telefon József 4-50 és József 54-50.

Bútorszállítási és fuvarozási vállalat.

A Magyar Hadügyminiszterium szerz. szállítói.

JUHÁSZ LAJOS műbútor-asztalos

ajánlja készítményeit, u. m. hálók, ebédlők, uriszobák
stb. minden igénynek megfelelően, minden stílusban.

Szondi-utca 35. sz. és Izabella-utca 83. sz.

Művészeti képek.

Legnevesebb mesterek eredeti festményei **Krammer**
képtárlatában. Adás-vétel csere.

Budapest, VII., Dohány-utca 6.

ZELIZYNE RÁDY ADÉL

NŐI DIVAT MŰTERME

TELEFON: JÓZSEF 34-67 :: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA 13.

Gazdag választéku nyakkendők, kezelő-
gomb-készletek, selyem zsebkendők,
parfümök, sétabotok stb. uridivatárunk

„Nyakkendőház”

IV., Kigó-u. 5. (Klotild-palota). V., Deák Ferenc-u. 14.

Maga lopta!

a pénzt,

hogyan eladja ócska hanglemezeit potom áron.

Uj csere alkalom

3 régi vagy törött hanglemezeért **tejszék szerint**
választhat egy jó karban lévő **legsikerültebb** fel-
vételi hanglemezt

Hangszerotthon

FEKETE MIHÁLY

mesternél

BUDAPEST, VIII., JÓZSEF-KÖRÚT 9. SZ.

Legújabb felvételi lemezek nagy raktára.

Róka Gyula tánciskolája

Bp. IV. Calvin-tér 2.

Izléses képkeretek és ere-
deti festmények

Neustadtl Ernőnél

Budapest V., Váci-körút 56
Telefon 151-80.

CENTRAL-PENSIO Budapest, VII.,
Rákóczi-ut 18.

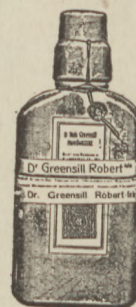
Telefon: József 130-07. Egész télen
fűtés. Elsőrangú ellátás. Ebéd és
vacsera bejáró vendégeknek is.

LANDAU

MŰVESZI
FÉNYKÉPEK MŰTERME
Budapest, IV., Ferencz József-
rakpart 12. (Ferencz József-híd és Erzsé-
bet-híd között.) Telefon József 95-53.

Dr. Rob. Greensill -féle szájviz

a legjobb a
száj és fogak
ápolására.

Kapható
minden
szaküzlet-
ben.

Főraktár:
DANKOVSKY
ISTVÁN
illatszergyár

Budapest, V., Erzsébet-tér 19. sz.

SZÉPIRODALMI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP

Előfizetési ár: Negyedévre K 50.—, félévre K 100.—, egész évre K 200.—, egyes szám K 5.—

A NEMZET GYÁSZÁ.

Mire a tavasz kinyílik a magyar tarlókon és feleregeti énekes pacsirtáit a báránnyelűk alá, szekerek indulnak a magyar országutakon, a szekerekben idegen indzellérek ülnek, akik térképeket és mérőszalagokat szorongatnak a hónuk alatt. A szekér megáll majd valahol a magyar országuton, megáll a magyar tavasz szélről zengő bársonykék égboltja alatt, az indzellér urak leszállnak a szekerekből, leásnak egy vaspóznát az országut partján és a pózna tetejére kiszégek a mutató táblát: Nincs tovább. Nincs tovább Magyarország. Ami a póznán túl van a bihari tájon, vagy a szatmári nádasokon, vagy a hevesi dombokon, vagy Szöged alatt a bibic=szótól hangos zsombékokon, vagy ami túl van a dunántuli kukorica=földeken, az már nem Magyarország. Az a táj, az a víz, az a levegő, az a méla magyar felleg, a felleg alatt a magyar erdő, varjúkárogással és csóka=sivitással, juháskutyák komor ugatásával, villásszarvu ökrök álmatag ballagásával: a magyar ugar nem magyar többé. Nem magyar többé a feketegyarmati református tiszteletes ur, a jegyző ur, a bíró ur, nem magyarok a községháza előtt hallgatagon pipázó magyarok. Nem magyarok többé: így határozták a Quai D'Orsay=n, a francia külügyminiszterium palotájában.

A párisi békeszerződés gyászba döntötte Magyarországot. Hiába csapjuk össze a kezünket, hiába kiáltjuk el magunkat a meglepetés, a keserűség hangján: a hatesztendő tragédia végén legördült a függöny. A rivaldán véget ért a szörnyű játék és az összeomlott függönyök mögül iszonyu halál=hörgés hallatszik. Ez így van, nem tudunk segíteni rajta: véresen és megcsontotva maradtunk a porondon. Betörték magas és tiszta homlokunkat: a Kárpátokat, letépték két karunkat: Kassát és Pozsonyt, elvágta térdben a lábunkat: elvették Temesvárt és Ujvidéket, megvakították kék tekintetünket: elvették a kék Adriát, elvették Váradot, Kolozsvárt, Brassót, Sopront, — nincs elég fuldokló szavunk, a fájdalom görcsös szorításával összegyűrt kifejezésünk, nincs elég sikoltásunk, hogy mindezt elmondjuk, leírjuk, kifejezzük mindezt, amit most minden magyar érez.

Gigászi katafalk lebeg a Nagy Alföld horizontján, tíz millió magyar térdel a katafalk körül s a ködön át idehallatszik — a kassai dóm harangzugása. Erre fordítják arcukat és idelihegnék sóhajtásaikkal a kis magyar faluk, megnöve és szinte ágaskodva ide tekintenek, a váradi, kolozsvári, brassói öreg templomok tornyai. Ide néz, ide sir minden, ami ezer év óta magyar ebben az országban, — magányos este lámpafényében olvassa az ujságot valahol Székelyföldön a tanító ur, valamelyik hevesi faluban összedugják a fejüket a magyarok, egy bánfihunyadi kastélyban a kandalló tűzébe merülnek a tekintetek, a váradi kávéházban kvietált tisztek beszélgetnek, a kassai korzón csoportokba verődnek az emberek, valamelyik szatmári tanyán bekopogtat egy=két szóra a szomszéd, a marosvásárhelyi rokon levelet ír a pesti rokonnak, az iglói önképzőkörben titokban elégia=pályázatot hirdetnek, a szigeti Petőfi=kertben magányos sétára indul egy öregur és hangosan beszélget önmagával, az enyedi konviktusban éjszaka felülnek a diákok a vaságyakban és fojtott hangon eléneklék a Himnuszt, a beszercei kaszinóban suttogva tárgyal valamit az asztaltársaság, egymás mellett ballagva, Lancasterrel a vállukon két erdőőr beszélget a sárosi erdők alatt, Komáromban éjszaka koszorut tesznek a Klapka szobrára, itt Pesten kitűzik a fekete zászlókat, egy rendőr áll a hidfőnél és fekete karszallagot visel, mintha öreg édesanyját gyászolná: a nemzet gyászol.

A nemzet gyászol, de a fekete gyászban már hallatszanak valahonnan messziről a ködből a halkán megfújt aranytrombiták hangjai és a sok fekete fátyol alatt már megmozdult, nyújtózkodik és ébred a feltámadás istenasszonya. Ha egy nemzet gyászolni tudja önmagát, az ilyen gyász még mindig a feltámadást jelentette.

Az ixogén-sugár.

Irta Endrődi Béla.

Regény.

A mérnök elhallgatott. Egy könnyed mozdulattal visszatette a készüléket a bőr-tokba. A fedél zára pattant és Horsten végignézett hallgatóin. A krétafehér arcok közt Oktáv királyé volt a legfehérebb.

Mélységes csönd volt és Theodóra reszketve, iszonyodva lehajtotta a fejét . . .

— Ilyen ostoba, ilyen gőgös és ilyen merész csak egy buta király lehet! — ordította Gersten és az öklével Isten tudja hányadszor csapott rá a visszautasított okmányra.

Dühös kiáltások vizhangzottak az öklöcsapásra :

— Fel fogjuk akasztani!

— A nép ítéljen felette!

— Szélhámos!

A diszes és ünnepélyes szalónkocsiban közön-ségessé torzult, vad arcok meredtek egymásra és Gersten megalázástól és dühtől sápadtan verte az asztalt. A megszegyenítő parancs, mit Horsten vágott a szemébe, vad bosszuérzéssé fajult benne. Bosszut, büntetést, gyalázatot Oktávra mindenáron!

— És hogy gondolja a hazatérést? — sivitotta az egyik népvezér. — Kit hoz? Mit hoz? Hadsereg-gel jön?

Gersten felkacagott.

— A szeretőjét kinevezi vezérkari főnöknek a tiz tisztje fölé, más hadserege nincs, se égen, se földön. Ostoba gőg, hazug bluff az egész hazatérés. De résen leszünk!

A vonat már a főváros közelében rohant, teljes sebességgel szágulda a váltók, kitérők, jelzőlámpák utvesztőjében. Az égboltra fényesség verődött, a külváros házsorai felvillantak, vonat zugott el mellettük, füst és gőz csapódott sisteregve az ablaküvegekhez.

Megérkeztek.

A nagy üvegcsarnokban vad ordítás harsant. Ezek rohantak a vonat felé. Gersten hullámozó ember-szönyeg felett sodródott a kijáráshoz, majd megsüke-tült az üvöltéstől, mi körülzengte. A pályaudvar előtt új ordítás köszöntötte, fáklyák lobogtak és fekete ár-nyak ezrei harsogtak:

— Vesszen a király!

Gersten maga sem tudta, hogy került a gép-kocsijához. A karosszéria tetején fáklyás ördögök bömböltek, mialatt a kocsí végigrobogott a haragos utcákon. A soffőr, a hős, a gyilkos, vad irammal hajtott a parlament elé, hol újabb tömegek táboroztak és szinte önkívületben gyalázták a királyt. Már éjfél is elmúlt, de még mindenki talpon volt a városban s az esti táviratok és telefonjelentések alaposan előkészítették Gersten kudarcának lángoló elégtételét.

— Vesszen a király! — zugott be a tanács-terembe az utcáról.

A független államtanács riadtan tárgyalta Gersten jelentését, mit a tömeg üvöltése minduntalan félbe-szakított.

— Együtt maradunk mindaddig, míg nem hatá-roztunk! — tombolta Gersten. — A kocka el van vetve s mi álljuk a harcot. Nem tudom, Oktáv milyen erőkre támaszkodhatik, de mi megakadályozzuk erő-szakos hazatérését. Isten minket úgy segítjen!

Az állami szikratáviró már vitte a hirt a volt ellenséges hatalmakhoz, kiknek hadseregei az ország elvesztett területeit pacifikálták. Rövid idő alatt meg-volt a telefonérinkezés is és a független államtanács hajnalig a legapróbb részletekben is megegyezett a volt ellenség hadvezetőségével. Eszerint a fővárosból nagyobb önkéntes hadsereg indul Oktáv elé, a főváros és Ber-gen közt körülbelül féluton vonva védőkordont. Ugyan-akkor a volt ellenség nagyobb csapattömeggel indul a főváros irányában és hátba támadja a hazatérő királyt. Az volt a megegyezés, hogy Oktáv bármily eszközök-vel jön is, a kordonig akadálytalanul beeresztendő vas-uton, országuton bárhol s így nekirohanva a bekerítő csapdának: maga okozza vesztét és foglyul esik. Eset-leges légitámadás kivédésére is minden előkészület megtörtént, hajnalban nagyobb repülőgépraj indult déli irányba és állandó őrszolgálatot szerveztek kötött és kormányozható léghajókon.

Kora reggel Gersten rekedten hirdette ki a meg-állapodásokat a parlament előtt táborozó tömegnek, mely az egész éjjelen keresztül kitartott. Ugyanakkor megkezdődött az önkéntes hadsereg toborzása is, a kaszárnyák felé felizgatott tömegek özönlöttek és zene-karok járták be a várost tomboló agitátorokkal. Dél-ben ágyukkal és fegyveres emberekkel rokadásig meg-rakva robogott ki az első tehervonat a felállítandó kordon területére s a pályaudvarok elé minduntalan új csapatok érkeztek, veszett ordítással követelve újabb és újabb vonatok indítását.

Gersten fekete gépkocsija az állami szikratáviró-telep előtt várakozott. A népvezér sápadtan az átvirrasztott éjjel izgalmaiktól és az előző nap vereségétől, zord arccal váltotta utolsó táviratait az immár szövetséges hadvezetőséggel s rendre utasította a közbeeső városok hatóságait és állomásait a király akadálytalan beenge-déséről. A levegőben hullámozó villamos áramok szünet nélkül vitték és hozták a fontosabbnál fontosabb meg-állapodásokat.

Egyszerre egy zavaró áram meghozta a Meerborg előtt állomásozott hadihajók szenzációs eltűnésének hi-rét is. A távirótiszt komoran jegyezte a jeleket és Gersten — maga sem tudta miért — összeresztent. Már Meerborgban is megborzongott, mikor ezt a rejtélyes esetet megtudta és most is egy percig valami sötét, kísérteties félelem lett urrá felette, valami iszonyatos veszedelmet sejtett, vagy csak felzaklatott, az örülésig megviselt idegeinek játéka volt mindez? Összeszedte magát és erélyes vonásokkal írta keresztben a táv-íratra: *Nyilvánosságra hozatalát magasabb érdekből el-tiltom.*

Aztán izgatottan nyult a következő blanketta után, melyen a hadvezetőség jelentett egy fontos csapatmoz-dulatot.

A távoli pályaudvar felől dühödt morajt sodort a szél a kitárt ablakszárnyak között. A harsogó zeneka-

BRITANNIA-SZÁLLÓ

VI. TERÉZ-
KÖRUT 39.

télikert éttermé-
ben minden este

KIS KÓCZÉ muzsikál.

Makoldy József rajza.

rok egy-egy harsány induló foszlánya is idesüvöltött, dübörgő éljenzés riadt közelebből, majd trombiták reszgetek és orkászertü lárma áradt a levegőben.

Zengett, égett, reszketett és rengett minden.

Horsten, a mérnök, a meerborgi móló mellett horgonyzó hajója dolgozófülkéjében kényelmes karosszékben ült az íróasztalnál. A nyitott ablakon keresztül langyosan áradt be a fülkébe a tenger, a nyár és a csend lélegzete, az asztalon ezüst tartóban friss, piros nyári rózsák illatoztak. A mérnök könnyedén tartotta fülénél a különös és kecses telefonkészülék hallgatókagylóját és mosolyogva jegyezte Gersten összes táviratait, melyek szünet nélkül rohantak a levegőég távoli végtelenjében...

X.

A meerborgi kastélyt övező park végén egy csinos, piros téglából emelt épület állt: a váltónál elkanyarodó külön királyi vágány végállomása. Egy vörösré festett vasbika zárta be a pályát, mélyen a földbe ágyazva s a fő-sinpár és egy rövid kitérő fölé az állomás előtt, kecses hajlású üvegfedél borult. Az üvegfedél alatt még mindig ott állt a három kocsiból álló különvonat, mely annakidején Oktávot kiröpitette tűzbe borult országából.

Horsten a kikémlt táviratokból mindent megtudott, amire szüksége volt és délután embereivel és a két mérnöktiszttel összeállította expedíciójuk vonatát. Kellő mennyiségű szenet hordatott a kastélyból a mozdonyra, két kocsit lekapcsolt s csak a király szalonkocsija és a mozdony alkották a hazatérő vonatot. Fordító nem volt s így a gép bizony háttal haladt előre, de ez jobb is volt így, mert a szénhordó tender elején Horsten elhordatta a szenet és ezáltal pompás, magasan védett helyet nyert, ahonnan végigláthatott a pályán s szabadon dolgozhatott a készülékével.

A mozdonyt befűtötték és a legkisebb csavarig végigvizsgálták a mérnöktisztek. Alkonyatkor Horsten felkereste a királyt és a grófnő automobilján hármában kihajtottak a váltóházhoz, hol még mindig ugyanaz a pályafelvigyázó teljesítet szolgálatot, aki Arden parancsnoksága alatt segítette át a menekülő vonatot. A király még élő tekintélye és Horsten aranyai rövidesen pompás értesüléseket varázsoltak elő a váltóóról. Ezek szerint az egész vonalra parancs ment a független államtanácsból, hogy ha Oktáv esetleg vonattal jön: senki se tartóztassa fel. Ez egyezett a táviratok tartalmával is. Horsten még érdeklődött a vonatok közlekedése iránt és megállapította, hogy a kora hajnali órákban Bergenig teljesen szabad a pálya.

— Reggel öt órakor átjövünk a váltón! — mondta határozottan a pályafelvigyázónak és barátságosan megszorította kérges kezét. Az egyszerű ember, ki a kapott aranyakból akár házat vehetett Meerborgban, áradzó örömmel fogadott hűséget és a szerecsen vidáman fordította a kastély felé a gépkocsit.

Az auto zökkenés nélkül rohant a verőfényes

porban fürdő sima fehér uton. Horsten elgondolkozott, néha egy-egy redő szántotta végig a homlokát, aztán mosolyogva fordult Theodórához:

— Velünk utazik a grófnő?

— Természetesen! — válaszolta Theodóra.

— Nem fél?

— Mitől? Ha egy királyt vissza tud helyezni a trónra, talán egy gyenge nőt is meg tud védeni az ixogén-sugár.

— Az a gyenge nő még az ixogén-sugárnál is erősebb, — mosolygott Horsten.

— Csak azt szeretném tudni, hogy a tenger alatt kinek mondja el a bókjait? — válaszolta Theodóra. — A cápa-kisasszonyoknak, vagy a süllő-leányoknak?

— Inkább a delfineknek, — nevetett Oktáv.

Az auto zökkenve megállt s a három utas derülten sietett fel a kastély lépcsőjén.

A lenyüggő, borzalmas hatás, mit Horsten talál-mánya az első percekben hallgatóságára tett, valami végtelenül jóleső biztonsági érzésben olvadt fel röviddel a titok kipattanása után. A mérnök, ki nemcsak szokásaiban, de kedélyében is amerikaiává vedlett, bármily komor és tekintélyes volt is, ha kellett, — tudott nyájas és vidám is lenni, tréfált, szinte gyerekesen örült egy-egy bohó ötletnek és erős, becsületes kezében a roppant hatalom nem látszott olyan ijesztőnek, mint az valójában volt. Theodóra tudta, hogy Horsten már röstelli multkori szenvedélyes dührohamát, bár az időnként felsötétlő homlok-ráncok arra mutattak, hogy a mélyben, a lélek magányában még nem pihent el minden...

— Majd meglássuk, ki nyeri a játszmát, — gondolta a grófnő — és félig lehuny pillái alól titokzatosan mosolygott Horstenre, mikor elbucsztak.

— Tehát háromnegyed ötkor! — mondta a király jelentőségteljesen és visszavonult a lakosztályába.

A kastély és a hajó lámpái ezen az éjszakán még nagyon sokáig világítottak...

Háromnegyed ötkor fütty és zaj nélkül gördült ki a rövid szerelvény a királyi állomásról.

A kastélyban csak a szolgaszemélyzet maradt és Horsten két gépésze, kik kora reggel víz alá süllyesztették a titokzatos hajót. A hajnal illatos volt, a levegő friss és erős, a vonat könnyed lassúsággal siklott könnyű terhével a hatalmas síneken. A grófnő és a tisztek a király kocsijában helyezkedtek el; Theodóra vidám és gyönyörű volt, de néha-néha elsápadt, — rettenetes izgalom táncolt az idegein. A tisztek biztonság okáért néhány fegyvert is hoztak magukkal és egyik-másik órként helyezkedett el az ablakoknál.

A két mérnök a gép mellett állt a kazánnál, Horsten és a király a széntartály elején. Oktáv semmi szín alatt nem volt hajlandó a kocsiban maradni, végre is a mérnök engedett s most ketten együtt kémlelték a békés vidéket, amin keresztül suhantak.

A váltónál feszesen tisztelgett a pályafelvigyázó s a mozdony egyre sebesebb iramban vágott neki a hegyeknek.

TABARIN Rákóczi-út 63. sz.

Royalisták gyűlése Prágában.

Horsten megrögzítette a készülék állványát, a lakk-táskát nyitva hordta a vállára vetett szíjjon, a fémhenger bágyadtan fénylett elő a piros bélésből.

Feszülten figyeltek mindaketten.

Az órházak, mintha kihaltak volna, az alagutak és hidak is őrizetlenül maradtak el mögöttük. Horsten letelepedett a mögötte tornyosuló szénrakásra és cigarettára gyujtott.

— Egyelőre minden jól megy, — mondta nyugodtan. — Hallgasson Ön rám, néhány szavam van még, mielőtt hazaérkeznénk.

— Első dolgom lesz otthon Önt hercegi rangra emelni, — vágott közbe Oktáv.

Horsten gúnyosan elmosolyodott.

— A grófi címet letettem, a hercegi rangot nem veszem fel, — válaszolta komoran. — És különben is várjuk meg a végét. Azután meg egészen más feltételeim vannak.

Oktáv a mérnök mellé ült és várakozón tekintett fel rá.

— Nem azért megyünk haza, — kezdte erélyesen és határozottan Horsten — hogy a régi bűnöket újra kezdjük és a régi állapotokat visszaállítsuk. Én Önt visszasegítem a trónra, de nem azért, hogy mint zsarnok az én hatalmammal legyűrje a másik lázongó ha-

talmat: a népet, hanem azért, hogy Önt és a népét nagygyá, szabaddá és boldoggá tegyem. Az én erőm és az én hatalmam csak addig az Öné, amíg azt teszi, amit tanácsolok. Ez a vonat egy új Krisztust visz az Ön fővárosa felé: az ixogén-sugár hatalmát, mely egyetlen felvillanással pusztítani tud, — de megváltani is. Krisztus egy szemrándulással elpusztíthatta volna a világot s mégis inkább meghalt érte. Idő és kor megváltozott, a modern emberek gonoszabbak, mint a bibliai latrok, sokaknak bűnhődni kell. Az ixogén-sugár is elpusztíthatná a világot, vagy korlátlan hatalmat adhatna annak, aki kormányozni tudja, — nekem, Önnek, királynak, gonosztévőnek, mindegy — és mégis, ha ki fog röppenni halálos útjára: halált oszt, de megváltó fény lesz, egy új világ gyönyörű felsugárzása.

Oktáv meghatottan figyelt és Horsten a király karjára tette a kezét.

— Hallgasson Ön rám, — folytatta, — én régen ismerem Önt, tudom, hogy minden jóakarattal megvan Önben a hatalom becsületes gyakorlásához. Nekem nem kell hatalom, Önnek ajánlottam az erőmet. Visszahe-lyezem a trónra, mert a nemzetnek kell egy reprezentáló lény a magasban, akit tart azért, hogy éljenezze, felvonultassa diszben, körülujjongja, tisztelje, — hiszen önmagát tiszteli benne.

(Folytatjuk.)

Pompás táncműsor

Francia-, angol-
konyha. Cigány- és
művész-zenekar.

FELESÉG!

Az éj felett mély csend guggol
S a sötét estbe szét
Fény csillog minden kis zugon
S csak ezt sugom, csak ezt sugom:
Feleség, feleség!

Oly furcsa, mint az életem
És minden életek;
Ki hitte, hogy elérhetem,
Boldogság ring a térdemen
És messzi kék egek?

Én nem tudom, ki is legyek
S ki légyen, édes, ő,
Két pici pont, két kis gyerek,
Kit kedvelnek az istenek
S ezt sugom: nézd, ez ő,

Ki téged hajszott nappal és
Édes álma ha volt,
Te voltál ajakán a méz
S az ismeretlen drága kéz,
Amelyre ráhajolt.

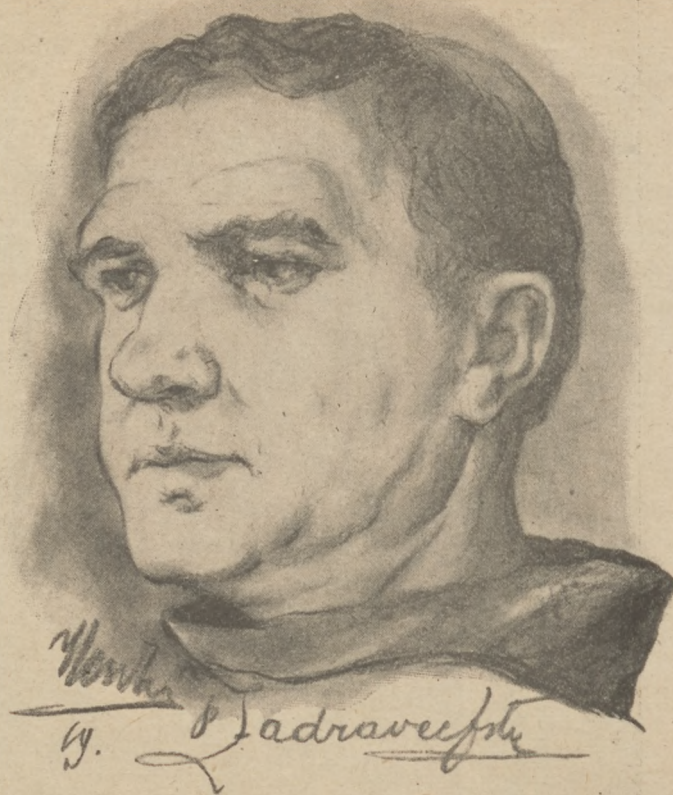
És ezt sugom: ő volt, kinek
Anyám fájdalma szült,
Felé vittek utak, sinek,
Ő volt a drága part, kinek
Kedvén izmom feszült.

Érte viharzott fejemen
Sok tüskés fájdalom,
Érte perzseltek rossz tüzek,
Csiptek csalán, csipős fűzek
Idegen ágyakon.

S érette lettem mégis, ó,
Embernél emberebb,
Ma minden bűnöm, légió
Lepergett s itt a régi jó
Fiu, ki gyermekem.

Abráuddal fűzi most karon
És megindul vele
Átlépve mind a gátakon
Túl földi sorsot, tájakon
A csillagok fele!

LENGYEL ISTVÁN.

Zadravecz István, a nemzeti hadsereg tábori püspöke.

Hercz Imre rajza.

Álarc.

Irta Fodor Gyula.

A józsefköruti kirakatból boszorkányállak, dominók s mágussüvegek viritanak a járókelők felé. Kinálják magukat. Itt lógatja hosszú orrát az attelani Maccus, itt sápad a Trussaldino lisztes képe és pompázik ama fekete-piros-zöld trikó, amelyben a bergamói Arlequino évszázadok óta változatlan tüzrel náspángolja el a nagyokatmondó Scaramuzzót és lelki rokonát: a nagybajuszu nápolyi Capitanot. Némi igyekezettel bizonyára fellelhetnők a francia Crispin fekete bársony-zekéjét, a Dottore di Bologna csuháját, a rokoko marquise negligéjét is a nagyhasu török basa bugyogója, a nigger gavallér pepitanadrágja s a napkeleti királykisasszony selyemtáyla mellett a kirakatban, amelyet senki sem méltat figyelmére. Ki törődik ma azzal, hogy farsang lesz?

Holott a farsang, a tánc s a maskara iránt még a tatárjárás és a mohácsi vész esztendőiben sem volt közömbös Buda s Pest népe és a táncnak a legkülönfélébb lángelmék is hívei voltak: lám Xenophon lakomáján is táncolnak, Sokrates Aspasiától táncleckéket vesz, Dávid táncot lejt a frigyláda előtt, a szabin nőket táncsaladják lépve a rómaiak, a középkorban egész vidékeket száll meg a tánc örülete, a térdszalagrendet

Hungária Nagyszállóda

Elsőrangú ház Budapesten.

Étterme az uri világ találkozója

táncolás közben alapítják, egy multszázadbeli utazó állítása szerint egyes délafrikai törzsek tánclépésekben üzenik meg a háborút s varázslóik táncsal kurálják a betegeket, XIV. Lajos azokra a sikereire a legbüszkébb, amelyeket a balletben arat és Lord Chesterfield már a tizennyolcadik században megálapítja, hogy a táncmester igen fontos személyiség, ha nem a legfontosabb az európai társaságban.

Mindez azonban már nagyon-nagyon messzi van tőlünk. A mai nemzedék előtt, miként a bétlehemes, úgy a farsangi játékok is ismeretlenek, ámbár ezek között számos igen mulatságos is akadt, mint például az, amelyről d'Aunog grófnő emlékezik meg s amely arról szól, hogy Krisztus felvételre jelentkezik a kényes és előkelő Szent Jakab rendnél, a rend tagjai azonban a jelentkezését visszautasítják azzal az indokolással, hogy az édesapja egyszerű ácsmester volt s az édesanyja pedig mindössze: varrónő. Egy másik ilyen régesrégii farsangi játéknak az a legkiemelkedőbb jelenete, amelyben Ádám megjelenik az Ur előtt s a Mindenhatót arra kéri, hogy legyen kegyes őt, Ádámot, megteremteni. A középkori farsang

garabonciása maga az ördög volt, amióta azonban az élet: pokollá lett a földön, az ördög eltávozott innen, vagy legalább is a legyőzött országok földjéről. Hová tűnt? Alighanem a montecarlói kamerában szórakozik. IV. Fülöp francia király 1313-ban az angol uralkodó tiszteletére olyan nagy-

szabású játékot rendezett, amelyen 300 megboldogult énekelt 90 angyallal szövetkezve, 500 elkárhozott lélek jajveszékelt s az elkárhozottakat ezer ördög nevette ki.

A táncok és az álarcos bálók jelentősége elenyészett. Volt egyszer egy híres és szenvedelmes táncos,

ama Rohanok közül való, akik ezt a deviset irták címerük fölé: Roi je ne peux, prince je ne veux: je suis Rohan s ez a táncos, madridi követsége alkalmával, abban a kivételes megtiszteltetésben részesült, hogy táncolhatott a spanyolok királynéjával. E tánc után nem táncolt többé soha senkivel sem. Álarcosbálon nemcsak királyt gyilkoltak, de divatot is buktattak és feljegyeztetett, hogy a kemény, térdig érő és nagysarkantus csizma esztelen divatja például úgy bukott meg, hogy az 1788-i farsangon Erlangenben egy sikerült maszkara, azzal, hogy kiharrikirozta, szíven szurta azt a divatot. Még a kártyások szenvedélyével is sikerrel vette fel a küzdelmet az álarcos bál, a rastatti kongresszus tiszteletére rendezett maszkarán megjelent egy félig vörösbe, félig feketébe öltözött álarcos és fenyegetőleg közeledett a leghírhedtebb rouge et noir

Prohászka Ottokár, székesfehérvári püspök.

Királyfalvi rajza.

játékosok felé, akik riadtan menekültek előle s azontul feléje sem mentek a játékbarlangoknak. Ma már nem-hogy az álarcos, de még az álarcatlan emberekkel sem törődik senki, olyan arcátlan lett a világ.

A bőjtöt az idén már a farsangban kell meg-

Dunapalota szálloda Budapest

(ezelőtt Ritz)

Étterem. Bar. 5 órai tea.

kezdeni, mondotta a pénzügyminiszter és a jó tanácsot mindenki elfogadja. Nem annyira dicséretes önmegtadástól, mint inkább azért, mert ez a tanács olyan jó, hogy lehetetlen nem megfogadni. Egy báli ruha ugyanis ma annyi pénzbe kerülne, amennyi évi fizetése egy miniszternek sincs és estélyt adni, more patrio, csak emeritált lánckereskedelmi jövedelemből telik.

Az emberek azonban az álarcról így sem mondanak le. Nem vállon viselik, de: az életben. S le sem vetik, egy pillanatra sem. Az elmúlt esztendő alatt sok ember képe bemázolódott, kié fehérre, kié pirosra, akadt nem egy, akié szederjeslilára. Igazán nem haragszunk rájuk, szegény álarcások, sőt hálát adunk a jó Istennek a sok szép maszkrét, amelyekben a világban jártok, ágáltok, agitáltok. Az álarcok szépek. Egészen bizonyosan szebbek, érdekesebbek, jellegzetesebbek, mint az igazi arcok. Valóságos szerencse, hogy még a tizenkettedik órában sem kell levetni őket. Mert ha le kellene vetni, kiderülne, hogy az arcról, amelyet lepleznek, a hust lemarta az éhség, a vonásokat eltorzította a mérhetetlen önzés és az átélte rémület s a szemek tüzeit eloltották a könyvek, kiderülne, hogy hullák, latrok, mártírok és örültek járják itt a danse macabret az Ur 1920-ik esztendejének farsangján.

Paksy József és felesége, Ullmann Mária bárónő.

Székely Aladár felvétele.

Kis beszélgetés a padon.

Irta Moly Tamás.

A májusi nap bőkezűn hintette melegét a gondozott parkra. A sárgafővényes utakon kevesen jártak. A padokon csak itt-ott ültek. A levegő kellemesen langyos volt.

A kavicsos ut mint széles sárga szalag övezte körül a nagy kerek virágágyat. Az egyik padhoz, mely az utszélén állott, egy kis öreg hölgy lépett. Lassan jött, apró tipegő lépésekkel. Nyitott régidivatu csipkeernyőjét a vállára fektetve tartotta, keze már gyöngye volt. Kicsiny törékeny testét könnyű, finom, szürke szövetroha fedte, szabása talán husz évvel ezelőtt volt divatos. Hófehér csipke díszítette.

Mielőtt leült, a hölgy megnézte a padot, tiszta-e? Kissé idegesen előkotorászott zsebkeendőjével könnyedén végigsuhintott rajta. Leült; lába nem érte a földet, csak ha lábujjhegyét lefelé nyujtotta. A kis öreg hölgy kényelmesen ült s nézte az előtte elterülő virágágy színes pompáját.

— Ez a sok színes édes virág! — gondolta; — milyen kedves minden fűszál, minden csöpp levél! Milyen pompás a nap dédelgető melege. És hogy én ezt mind most láthatom, még egyszer, s nem tudhatom: talán utoljára látom az ébredést, a zöldelő fákat, az édes virágokat . . . olyan boldog vagyok!

Elégedetten mosolygott. A feje olyan volt, mint egy nagycsőrű, de azért kedves madárfej; sovány, keskeny arcából erősen kinyult a már lekonyuló orr. A hervadt ajkak fáradtan simultak egymásra. Az áll hegyes, rajza éles; arcán a bőr ernyedte, ráncos. A szemhéjak rálógtak a még élénk szempárra, mint gyűrött, ócska függönyök. Kezén, melyet a cérnafehér félig takart, ráncok árkolódtak s nagy kék erek, mint vastag madzagok ágaztak széjjel a sárgás fáradt bőr alatt. A kis öreg hölgy csendesen ült a padon, boldogan nézte a kedves virágágyat, élvezte a nap dédelgető melegét s már-már bóbiskolni kezdett.

Egy öreg ur jött arra. Lassan lépkedett, gyakran megállt, botjára támaszkodott. Figyelmesen nézte a virágágyat, a mögötte álló facsoportokat, az üde pázsitot. Bólogatott, mint aki nagyon meg van elégedve a kép színeivel, hangulatával, elrendezésével. Körülnézett, meglátta a hölgyet, köszönt rég mult idők lovagias mozdulatával és ő is leült a padra. A kis öreg hölgy szeméből most kiröppent a napmeleg fakasztotta álom. Tartózkodó fejbólintással viszonzta az öreg ur köszönését s azt gondolta, hogy az öreg ur ültetett volna egy másik padra is, van itt hely elég. Csöndben ültek egy darabig. Aztán a férfi megszólalt.

— Engedelmet kérek, — mondotta, — de ez nagyon szép, ez a park nagyon szép. Gyönyörű dolog, hogy a város kellő közepén ilyen gondozott kertet tartanak fenn. Méltóztatik tudni, én már öreg ember vagyok és alig tudom megvárni, hogy vége legyen a télnek. Várom, hogy mikor kezd már melegen sütni a nap, jó melegen. Lesem a fákon meg bokrokon a duz-

! Látványosság !

Vételkötelezettség nélkül megtekinthető

Bizományi kiállítás és eladás V., Bécsi-u. 10

Magántulajdonból ssármazó műtárgyak, régiségek, miniatúrok, olajfestmények, aquarellek, vitrintárgyak, porcellánok, bronzok, ékszerek, szőnyegek, szőrmeáruk, függönyök, műbutorok és iparművészeti tárgyak, csipkék, kézimunkák stb.

zadó rügyeket, alig tudom megvárni, hogy lássam ezeket a virágokat . . . Engedelmet kérek, de ez a kert . . . ez meghatóan szép.

A kis öreg hölgy kedves udvariassággal hallgatta az öreg ur egyszerű tavaszi dalát, bólogatott is hozzá, hogy megérti és mert most ő is így érzett, kijelentette:

— Igen, mindnyájan így érzünk, ez a kert valóban gyönyörű.

— Én különösen szeretem, — mondotta az öreg ur, a ki alázatos meghajlással fogadta volt a kis öreg hölgy megjegyzését — még pedig azért, mert ez a kertrész, mely itt előttünk elterül, olyan mint egy szinpadi díszlet, kérem szeretettel.

A kis öreg hölgy most kiegyenesedett, mint a vén riadt madár nézett gyanakvón az ismeretlen öreg ur fehérszakállas, fehérbajuszos, rózsás arcába.

— Szinpadi díszlet . . . — ismételte a hölgy vékony, halkan csengő hangon.

— Nem mint akármilyen szinpad díszlet, kérem szeretettel, — mondotta az öreg ur. — Hanem méltóztatik emlékezni a hajdani Vidám Színházra . . . egy nyári délután, szerencsére akkor nem játszottak benne, teljesen leégett, van ennek talán már harminc esztendeje . . .

— A Vidám Színház! . . . — ismételte a kis öreg hölgy s hangjában halk szomorúság csengett; — kár . . . nagyon kedves színház volt.

— Méltóztatott ismerni?! — kiáltott fel örömmel az öreg ur; közös jó barátokra bukkantak. — Hát kérem, ez a kertrészlet itt, a hogyan előttünk van, nagyon emlékeztet engem arra a díszletre, melyet »A kis hercegnő« című operettben ezélt negyvenkét évvel — itt az öreg ur elhallgatott és utánszámolt — . . . igen, kérem, meg tudom mondani egész pontosan: ezélt negyvenhárom évvel láttam. Istenem, hogy repül az idő!

Az öreg ur elmerengett.

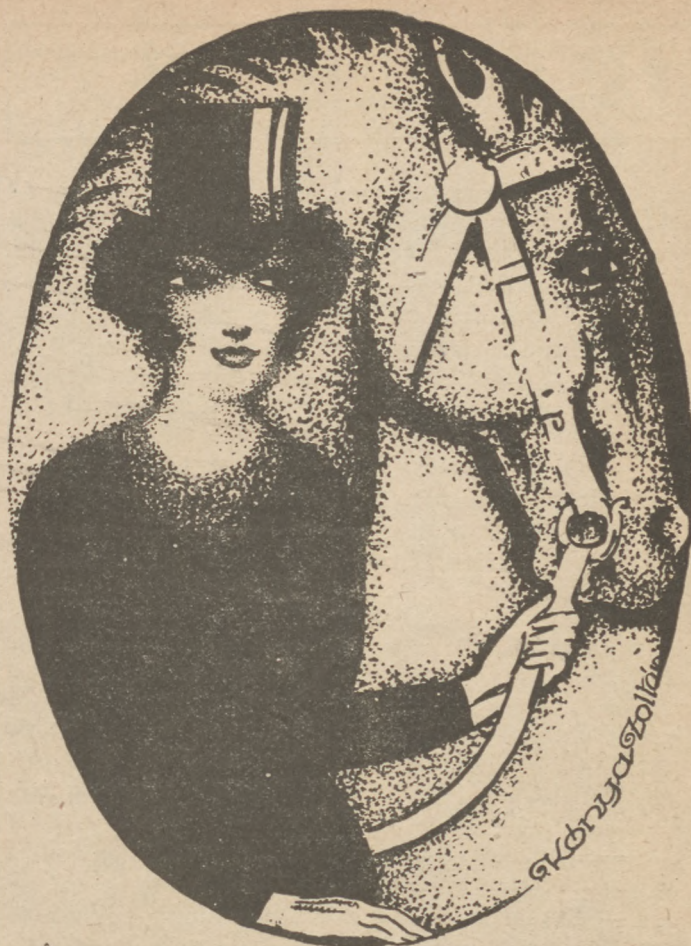
Amikor »A kis hercegnő« operettet emlegette, a kis öreg hölgy megint kiegyenesedett, lába a földet kereste s fáradt szemből mögöl a szemé most élénken nézett az öreg ur szájára: mit fog vajjon mondani. És halkán felsóhajtott.

Az öreg úr buzgón szólott:

— Méltóztatott látni . . . ó bocsánat, hogyan is kérdezhetem! Nagyságos asszonyom akkor még egészen kis gyermek lehetett, akit még nem visznek színházba. Hát kérem, ez a kertrészlet itt éppen olyan, mint amilyen az a díszlet volt. Igazán kár, hogy nem méltóztatott látni. Bájos, gyönyörű operett volt. Csupa finom aranyos melódia, csupa kedves, vonzó ötlet, megkapó jókedv. Egy évig játszották, kérem, minden este. Nagyszerű előadás volt. Mindenki nagyszerű volt benne, még a legkisebb szerepet is igazi művész játszotta. Méltóztassék elhinni, hogy ezt ma már nem tudják megcsinálni, az ilyen előadást. A mai operett, kérem szépen, az egészen más. Akkor nagyszerű zenét irtak s a színészeknek énekelni kellett tudni, kérem, énekelni, mintha operát énekeltek volna.

— Bizony, bizony — mondotta kissé izgatottan a kis öreg hölgy, s meglátszott az arcán, hogy érdeklődik.

— Igen nagy sikere volt annak az operettnek —

**DIANA
PUDEUR**

Mindenütt kapható.

mesélte az öreg ur. — És ezt a színház egy nagyon tehetséges, igen kedves, aranyos, fiatal leánykának köszönhette, aki akkor a címszerepet, a kis hercegnőt játszotta. Magam előtt látom: filigrán, de nagyon szép termet, gyönyörű, kifejező arc, fitos kis orr, édes kis száj nagy beszédes szempár, csodaszép haj! . . . — Az öreg ur határozottan úgy beszélt, mint egy ifju szerelmes. — És kérem, úgy énekelt, mint a mikor ezüst harangok zengenek, a hangja belevette magát a hallgató lelkébe, az ember szive nevetett is, meg sirt is örömeiben, hogy ez van, a mikor az a kis művésznő énekelt. És kérem, ha beszélt, mint gyöngyszemek a máryánylapra, úgy pergett ajkáról a szó. És volt tapsvihár minden este, ujjongás, ünnepeltetés és sok-sok virág! Kérem, télen a leggyönyörűbb virágokat, a leg-

**Gáz, villany,
vizvezeték és
egészségügyi
berendezések**

KUPRUM

// átviteli és gyengeáramu berendezések //
Budapest, VI., Gyár-u. 2 / Telefon 157-71.

műszaki iroda és műszaki cikkek kereskedése, elektromos erő-

**Carbid-lámpák
és gyertyák
Carbid állan-
dóan raktáron**

Betegszállításokat autókkal vállal

Dr. FAITH ALFRÉD v. mentőorvos · Teréz-körut 44
Telefon: 137-16

pompásabb koszorukat meg virágkosarakat adták fel neki a szinpadra. Méltóztassék elhinni, az egész város rajongott érte. Igazán kár, hogy nem méltóztatott látni.

— Nem láttam — mondotta a kis öreg hölgy; meg volt hatva, de mosolygott.

— A nevét bizonyosan méltóztatott hallani: Azbé Angélia? ... Azbé Angélia! — ismételte, mert a hölgy nem felelt mindjárt. — Sokáig beszéltek még róla az emberek azután is, hogy otthagyta a szinpadot.

— Otthagyta a szinpadot? — A kis öreg hölgy belepirult s igazán nem tudott mást mondani.

— Ez volt az oka annak, hogy »A kis hercegnőt« csak egy télen át adták. A tavasszal, májusban, Azbé Angélia férjhez ment s nem játszott soha többé. Méltóztassék elképzelni: otthagyta a szinpadot, ahol olyan példátlan sikere volt, a közönséget, amely igazán imádta, s egy postatisztnak lett a felesége! Így ez talán nem is olyan nagy dolog. De tessék csak elgondolni: előadás után minden este, ha még olyan rossz volt is az idő, havazott, meg hideg szél fujt, méltóztassék csak elképzelni, a kis ajtónál, ahol a művészek meg a művésznők kijönnek ...

— Igen, — sóhajtott fel a kis öreg hölgy — a művészek rendszeren a kis ajtón mennek el!

— Kérem szépen, a közönség mindig ott állt és várta türelmesen a kis művésznőt — mesélte az öreg ur. — De nemcsak a fiatalság, mely bizony hamar tüzet fog, állt ott néha háromnegyed óráig is, hanem ott álltak az uriaszonyok a férjeikkel, öregek is, kérem és vártak türelmesen. Megvárták, hogy kijőjjön az a kislány, aki olyan nagy művésznő és amikor kijött, a közönség már nem is tudott mivel kedveskedni s az öreg urinók meg az öreg urak azt kiáltották feléje — magam hallottam, kérem szeretettel: — »Áldjon meg a jóisten, édes kis művésznő, amiért olyan nagy élvezetet szerezte nekünk!« És boldog volt, aki hozzáérhetett a bundájához, amikor a kis művésznő a kocsi-jához sietett. Méltóztassék elhinni, ez így volt, én is ott álltam, nem is egyszer, hanem hatszor és még ma is sajnálom, hogy csak hatszor, olyan nagyszerű volt az a kis hercegnő... És ott hagyott minket — egy postatisztnak lett a felesége! Kérem szeretettel, hát szabad ilyet tenni?

A kis öreg hölgy nyugtalan lett. Elfordította a fejét s úgy tett, mintha keresne valakit, vagy valamit a nagy messzeségben. Lenyuló nagy orra cimpái kitágultak s hervadt, erőtlén ajkai remegtek. Hiába nyelt egy nagyot, mégis csak elő kellett vennie a zsebkendőjét, s előbb az egyik szemét törölte meg gyorsan, azután a másikat.

— Kis légy repült a szemembe, — mondotta halkán.

— Igen, ilyenkor sok a kis légy — állapította

meg az öreg ur, de azért még egyszer föltette a kérdést: — Hát kérem, szabad ilyet tenni?

— Istenem ... hát ... ha szerette! — mondotta a kis öreg hölgy kissé szégyenlősen.

— Engedelmet kérek, de ez nem ok! Nem méltóztatik tudni, hogy milyen nagy művésznő volt. Az olyan különösen nagy tehetség kötelező. Kérem: ezzel a »Kis hercegnőnek« vége volt. Megpróbálták más művésznővel, de a közönségnek ebben a szerepben más nem kellett. Én jól jártam, én ezt az operettet akkor télen, ezelőtt negyvenhárom esztendővel, hétszer láttam, mindig Azbé Angelával, persze. Én nem nézném meg ma sem, csak Azbé Angelával. Megvannak a fényképei. Tizenegy felvételt kaptam róla. Nagyon szerettem volna, ha a művésznő az egyikre ráírta volna a nevét. De sajnos, nem volt ismeretségem, nem tudtam hozzá utat találni.

— Miért nem ment fel hozzá? — mondotta a kis öreg hölgy, — kérte volna meg: legyen olyan szives és írja ide a fényképére a nevét — higgye el, megtette volna!

Az öreg ur meglepetten nézett a kis öreg hölgyre:

— Azt méltóztatik gondolni, hogy megtette volna?

— A színész szereti az ilyet! — jelentette ki a kis öreg hölgy a leghatározottabban s legyintett a kezével.

— Ejnye, de sajnálom! — sóhajtott fel az öreg ur. — Megecsik, hogy otthon előveszem a fényképeket és nézem őket, és látom újra a darabot, a nagyszerű jeleneteket és hallom azt az édes muzsikát. Most is, amikor így nézem a kertet, hallom azt a szép keringőt, amelyet akkor mindenki énekelt: »Haall-gasste — sziv — te álmodó, oktalan csacska...« — s az öreg ur kopott, fénytelen hangon elkezdett énekelni.

A kis öreg hölgy most elmosolyodott. Hervadt ajka a műfogakhoz tapadt s kifeszült és a kis öreg hölgy halk, finom, még mindig csengő hangon elénekelte a hajdan híres keringőt. A szeme tágra nyílt, a keze néha előrelelendült s egy-egy mozdulatot vázolt, s az ezüstös ének szállt a virágágy felé.

Az öreg ur megdöbbszent; önkéntelen mozdulattal levette a kalapját, áhitatosan hallgatta az éneket s lassan lecsukta a szemét. Amikor a kis öreg hölgy befejezte a keringőt, az öreg ur ránézett.

— Nagyságos asszonyom nagyon kegyes volt és én nem tudom, hogyan köszönjem meg... — mondotta. — Tehát méltóztatott látni, persze, méltóztatik ismerni ezt az operettet?

— Nem láttam Azbé Angelát, — mondotta a kis öreg hölgy — de az operettet ismerem. Én is nagyon szeretem, én is nagyon szivesen gondolok reá, nekem is nagy örömöm van benne, még ma is ...

— Nagyságos asszonyom nagyszerűen énekelte a keringőt, — mondotta az öreg ur és belepirult.

— De mégsem olyan szépen, mint akkor Azbé Angela, nemde?

— A művésznő fiatal viruló teremtés volt és mégis, méltóztatik tudni, énekében a művészi ...

— Ne merje mondani, hogy én jobban énekelem! — A kis öreg hölgy felugrott, kedves mosollyal köszönt és eltipegett. Szívében az álmok egy bokrétája nyílt, tarkán, színesen.

2 K egy dusan habzó, finom, illatos

PIPERESZAPPAN

ha Carbonin segítségével háziszappanból otthon főzi. Egy kgr. háziszappan átfőzéséhez elegendő Carbonint és illatosítót 14 K, duplaillatosítót 24 K előzetes beküldése ellenében szállítanak a főraktárak: **Pesten: „CITY“ DROGERIA IV., Eskü-ut 5. Telefon 174-93. Budán: HONVÉD DROGERIA I., Attila-körut 2. Telefon 165-48.**

Öszülés ellen használjon világhírű amerikai

D. DYON HAIRRESTORER-t.

Nem hajfestő szer, hanem a haj eredeti színét adja vissza. Csodálatos hatása abban van, hogy teljesen visszaállítja a hajgyökér termelőképességét. 20 K előzetes beküldése ellenében szállítják a magyarországi főraktárak: **Pesten: City drogeria IV., Eskü-ut 5. Budán: Honvéd drogeria I., Attila-körut 2.**

gróf Teleki Sándor.

Janka műterem felvétele.

A Társaság

A Társaság matinéjét, miután Budapesten a választások január 25-én lesznek, nem ezen a napon, hanem február 2-án, délelőtt 11 órakor tartjuk meg a Madách-színházban.

*

A MOVE-estéket, melyeknek előkészületei annyira haladtak már, hogy e héten a meghívókat is kibocsátották volna — elhalasztották. Az a nagy szomorúság, mely a szörnyű békefeltételek nyilvánosságra hozatala nyomán elborítja egész Magyarországot, joggal kívánja azt, hogy szíve mélyén mindenki gyászba öltözzék. Ürüljenek ki a tánctermekek éppugy, ahogy elnémult a muzsika és bezárultak a színházak. Ebben a hangulatban, ami most sötétlik az országban, a MOVE nem rendez ünnepséget, mulatságot, estét, — hanem gyászol dacos gyásszal és elhalasztja jótékony estjét jobb időkre. Talán tavasz felé kiderül egy kissé és a jobb idők napja átsüt a felhőkön, addig várjunk türelemmel és reménységgel.

Írógépek,
Irodabutorok
Javitóműhely

Eckstein Gyula
irodaberendezési vállalata
Budapest, IV. Párisi-u. 1. sz.
1. emelet.
Telefon: 126—06.

Amerikai rendszer az ékszerkereskedelem terén rendkívül célszerű újítást léptetett életbe a kittedő hírnevű Hellinger Henrik óras és ékszerész. A cég magánosoktól bizományba átvesz ékszerárut és műtárgyakat, melyeket a legkedvezőbb feltételek mellett áruba bocsájt. Ezen újítással úgy az eladó, mint a vevő részére nagy előnyöket biztosít. Hellinger Henrik IV., Türr István-utca 9. félemelet (Váci-utca sarok.)

A lányom kelengyéje.

(Egy ideg orvos feljegyzései.)

— Igen Doktor úr, ideges fejfájás, álmatlanság. Éjszakákon át fekszem az ágyamban nyitott szemmel és számolom a tapéta unalmas cirádáit és számolok, számolok, számolok...

— Az életemnek valami mozzanata, valami különösebb külső történet vagy lelki folyamat, mely felizgat, deprimál? Óh Istenem, mi lenne, boldog feleség vagyok és boldog anya. A nagyobbik lányom mult hónapban ajándékozott meg az első unokával, a kisebbik mint tudja, mennyasszony... hát igen... ez az...

— Tessék? Nem, igazán semmi. Nagyon boldog a gyerek, borzasztóan szeretik egymást.

— Tessék? Hogy legyek őszinte, hogy az ideg orvos olyan, mint a gyóntatóatyja, — hogy a bajom megállapításához és gyógyíthatásához legfontosabb eszköz az őszinteségem? De... de Doktor úr... igazán az egész olyan csekélység és maga férfi, komoly tudós, nem is fogja érdekelni...

— Hát jó, nem bánom. Lehet, hogy magának van igaza, ha kipanaszkodtam magam, talán megkönnyebbülök... Ámbár mondom, szinte szégyenlem elmondani, olyan csekélység az egész...

Mondtam ugye, hogy a Juci gyerek férjhez megy. A fiu szépen keres, a lány meg jó gazdasszony, szerény, igazán megengedhetik maguknak ezt a luxust. Márciusban lesz az esküvőjük, de mert hallom, hogy minden napról-napra drágul, én már karácsony után feljöttem Pestre, hogy összeállítsam a kis lány kelengyét. Tudja, mindent kell vennem, mert ezek a szegény mai lányok még a gyerekkori kinőtt kis holmijukat hordják, foltoztatják, — az ember ugye nem vesz ujat nekik, hanem csak halogatja: majd mire férjhez megy!

Igen — ne haragudjon, hogy ilyen részletesen és őszintén mesélem, de hisz maga kért föl rá — sok pénzt is hoztam magammal. Ugyanis a nagyanyámtól maradt rám egy szép régi teknőc oldalfésű, briliánsokkal kirakva, finom régi munka és azt eladtam egy svájci ékszerésznek, — na most ájuljon el — tizennégyezer koronáért.

Boldog voltam Juckó, — mondom — olyan kelengyéd lesz, mint egy hercegkisasszonynak. Vagy legalább is egy lánckereskedőlyánynak. Aztán nyakamba vettem a várost.

Először is a rendes szállítóhoz mentem el, finom, régi szolid fehérneműkereskedőhöz a Belvárosba.

— Egy kelengyére lenne szükségem, testi fehérneműre, kérem, — mondtam — egy rendes, szerény, polgári kelengyére. Mondjuk két tucat...

— Pardon, — szólt közbe ráncolt homlokkal a segéd. — Disztingváljunk. Két tucat, az már nem polgári. Megszeppentem.

— Hm, hát mondjuk, egy tucat mindenből. Hat diszesebb ing és hat egyszerű és így tovább. Mennyibe kerülne az?

— Nyolcvanezer korona, — felelte a segéd.

VILÁGSZABADALOM!

Áldás a háziasszonynak a „FRANDOR“ II-dik
ujdonsága, mellyel
gyerekjáték a faapritás.

A faapritógép üzemben megtekinthető és kapható:
„FRANDOR“ UJDONSÁGOK HÁZA
VI., Andrásy-ut 62. Telefon 38-62.

Wivári telefonál

tréfás hanglemez
ismét kapható

WÄGNER

„HANGSZER-KIRÁLY“-nál

Budapest, VIII. József-körút 15

Flók: IX., Ráday-utca 18

Brilliánst, gyöngyöket,

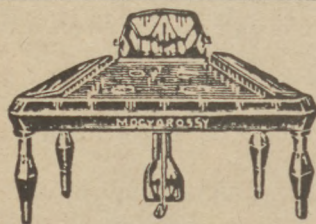
aranyat, platinát, ezüstöt és mindennemű ékszereket leg-
magasabb árban vesz

Fried A. ékszerész, Budapest, VII., Rákóczi ut 2. sz.

Pénz

és árügyeket lebonyolítunk. Tőzsdéi és valutáris megbízás-
sokat elfogadunk. **Neuschlosz Testvérek VI. ker.,**
Lovag-utca 20. — Telefon: 76-69. — Alapítva: 1900.

CIMBALOM

szabadalmazott acélszerkezettel, mely-
nek hangja csodásan jónak bizonyult,
már kaphatók. **Hegedűk, tárogatók,**
grammofonok, eufonok és leme-
zek, az összes hangszerek

MOGYORÓSSY hangszergyár
BUDAPEST, Rákóczi-ut 71. szám.
(Keleti pályaudvar felé.)

Estélycipők nagy választékban

GERŐ Adolf Fia cégnél

Budapest, IV., Kosuth Lajos-utca 4. szám.

JOGÁSZOK!

Katona jogiszeminárium
doktor Budapest, IX. Ráday-u. 41.

Előkészítés és jegyzetbérlet az összes jogi vizsgákra, ügyvédi és
bírói vizsgákra is.

Doktor úr, akkor nyilalt fel először az agyamban
ott, ahol most az állandó migrénem székel. De azért
tovább da logtam.

— Igen, és mondjuk egy 6—6 darabból álló
polgári kelengye? Csinos, egyszerű és tartós?

— Óh, azt már ötvenezer koronából is ki tud-
nánk állítani, — hangzott a barátságos válasz.

— Tizennégyezer, — mormoltam gépiesen és
abból még ágy- és asztalneműt is akartam venni, ruhát,
cipőt, kalapot... De azért előkelő maradtam és nem
árultam el magamat.

— Na igen. Hát az asztalnemű?

A segéd mosolygott.

— Annak nem mondhatom meg az árát, nagysá-
gos asszonyom. Abból ugyan *semmi készletünk nincs*,
és ha nekünk nincs, egy ilyen nagy, régi cégnek, akkor
aligha kap a városban. Na pardon! Véletlenül van
egy hatszemélyes abroszom. Nem, szépnek igazán nem
mondható, de azért nem is olyan rossz. És véletlenül
még nagyon olcsó: ötszáz korona.

— Nem, — mondtam nagyon finoman, — ez tul-
ordenaré nekem. Hát az asztalneművel majd várunk,
amíg lesz. És ágynemű?

— Óh, az véletlenül még van egy pár darab. Egy
garnitúra: kétezerkétszáz korona.

Szóval, kétszeri váltás, az nyolcezer nyolcszáz —
számoltam megdermedve — s nekem van összesen
tizennégyezrem... De azért hűvösen siklottam tovább.

— Igen. És mondja, van cselédágyuk is?

— Nincs, de most kaptunk anyagot hozzá. A
kanavász méterje hetvenöt korona, a vászoné száz. Szó-
val, egy ágy belejönne nyolcszáz koronába.

Összeszedtem magam. — Köszönöm, — mondtam,
hiszen nem illet tovább fárasztani ezt a szegény em-
bert, — majd bejövök a lányommal.

— Ide többé soha, — gondoltam odakint az utcán
már elszontyolodva és bucsut intve a régi, kedves áru-
táblának. Még megnéztem a kirakatot is: egy csinos
kis batiszt nadrág, két sor keskeny csipkebetéttel és
szalaggal diszitve ezerkétszáz korona, a hozzávaló ing
ezerháromszázötven. Ha meggondolom — nem is kal-
kulált nagyon bőségesen.

Elmentem egy szerényebb boltba. A tulajdonos,
mikor megtudta, hogy ma még nem vásárolok, nem
akart árat mondani. Azt mondta: holnap talán már
drágább lesz, de mához egy hétre egész biztosan. Itt
már láttam a kirakatban inget három-négyszáz kor-
onáért, sőt egy garnitúrát ötszáz koronáért is, igaz, hogy
ugy is nézett ki. Volt leibchen hetventől háromszáz
koronáig, zsebkendő tiztől harmincig — ti szegények,
gondoltam, — addig jó nektek, míg itt a kirakatban élitek
gondtalan napjaitokat — csak kétszer átmenni a pesti
puceráj tisztító (?) tűzén és szegény kis testetek szer-
tefoszlik a nagy semmibe...

Nem, nem igaz, nem intéztem a kirakathoz ilyen
humoros szövegeket. Akkor már nagyon ideges voltam
doktor úr, még megállapítottam, hogy a siffon ára
60—90 K, a batiszté 80—100 és akkor hazatántorog-
tam és egész éjjel plajbásszal a kezemben számolga-
tam: vajjon telik-e három ingre, nadrágra, szegény
gyermekemnek?

Istenem, nem unatkozik? Most majd rövidebben
folytatom a »kóreset« történetét.

HARCSA BÉLA

(Schäffer János cég volt szabása) uri szabó szalonját
IV., Városház-utca 16. szám I. emelet megnyitotta.

Dr. WALTER SZEMINÁRIUMÁBAN
 RAKÓCZI-UT 51. SZÁM
 méltányos feltételek mellett készülhet magánvizsgákra.

Másnap tovább mentem. A régi olcsó kis fűző-csinálónóm megígérte, hogy hatszáz koronáért majd csinál neki egy kis valamilyen fűzőt...

Egy triko reformnadrág — bocsánat, hogy ilyen részletekre is kitérek — háromszázötven koronába kerül, egy zsupon, igaz, hogy nagyon silány minőség, klott csak kétszázkilencvenbe, selyem alsó 1000—1200 K. Harisnyát már száz koronáért lehet kapni, egy tucat szóval ezerkétszáz korona. Istenem, ha meggondolom, az uramnak éppen ennyi a havi törzsfizetése...

Na, most elérkeztünk a ruhákhoz. Manapság, tudja doktor úr, kevés ruhát kapnak kepengébe az asszonyok, minék az a sok ruha, ugye, mikor ugyis olyan gyorsan kimegy a divatból. Egy pongyola azért mindenestre kell, egy olyan háziruha féle. Már láttam is egyet csekély ezeröttszáz koronáért, bagatelle ugye, igaz hogy tíz év előtt nem adtam volna érte tíz forintot. Egyszerű kis délutáni szövetroha, olcsóbb konfekcióboltban 2200—2600 K., jobb helyen már nem is mertem érdeklődni... Egy rongyos kis batiszt ingbluz két-háromszáz korona, selyem: négyszáztól ezer-ezerkétszázig... Viszont: ruhára való taft méterje 200—250 K., charmeuse 360K., galarden selyem 495 K., (ez olyan boltos csalafintaság — azért von le öt koronát az ötszázból, mert így jóval kisebbnek néz ki e szám!) számítsa ki doktor úr, négy és félméternél az kétezerkétszáz-huszonhét korona és ötven fillér csak az anyag — nem hiszem, hogy façonnal, hozzávalóval együtt kihozza háromezer koronából! És kosztüm — szegény kicsi lányom, arról már önkényt lemondott, azt mondja: majd csak elhordja a régit, csak valami kis prémgallért kér rá, hogy »asszonyosabb« legyen. Hát láttam is egy csöpp sealskin gallérkát (ne hogy azt higgye, hogy igazi) valami mellékutcában eldugott boltocskában, azt mondja: ideadja ötszáz koronáért...

Egy pár kivágott cipőcskét is láttam egy kirakatanban, csak nyolcszáz korona volt a lelkem, ami nem is sok, tekintettel arra a derék, lenge papirtalpára... Azt mondják, csináltatva ezerkétszázba kerül és jó lesz sietni, mert tavaszra lesz még kétezer is.

És a villanyosban — tudja, vidéki aszony létemre könnyen ismerkedek — elmesélte nekem egy jóképű borzas kis masamódlány, hogy abba az előkelő váciutcai boltba, ahol ő dolgozik, már megkezdték csinálni a tavaszi ujdonságokat. Selyem kalap liserée fejjel 1200—1300 korona lesz csupán, de ne mondja, másutt, kisebb boltokban, lehet lesz majd kapni öt-hatszáz koronáért is valamit...

Igen és keztyüt is láttam, igen gyatra glaçé, száz-husz-százhatvan korona és... és aztán, humorból bementem egy olyan kedves derűs boltba, melynek a kirakatában életnagyságu, csipkébe, szallagba pólyált viaszbabák mosolyogtatják meg a járókelőket. Mit gondol doktor úr, mennyibe kerül ma egy babykelengye? Öt-hatezer koronába csupán, de ne higgye, hogy akkor két-három hosszú párnánál több van benne...

Doktor úr, félek, hogy már magának is belefájdult a feje ebbe az én hosszú jeremiádamba. De nekem látja, beleőrült a kontyom és álmalanul fekszem éjszakánként és számolom a tapéta unalmas cirádait — számolok, számolok, számolok, erszényemben a tizennégy szép ropogós kék ezres bankóval és előttem a kínos bizonytalansággal: miből vegyek kepengét a leányomnak?...
 (dor.)

Éber Antal, a magyar béke delegáció gazdasági szakértője.

Dr. Éber Antal arcképét közöljük abból az alkalmából, hogy meghívták a magyar békekonferencia gazdasági szakértőjévé. Rendkívül fontos, hogy a béke delegáció Párisban hazánk gazdasági jövőjét olyan kiváló szakférfiival képviselteti, mint dr. Éber Antal, kinek megbízatását a legszerencsésebb választásnak minősíthetjük, mert a magyar gazdasági élet legkimagaslóbb alakja és neve határainkon túl is előnyösen ismert. Alapos tudással, meg nem alkuvó jellemmel és szimpatikus megjelenésével a béke ügyének igen nagy szolgálatára lesz. Dr. Éber Antal, ki azelőtt politikailag is igen jó nevet vivott ki magának, jelenleg a budapesti XV. választókerület képviselőjelöltje, nemzeti programmal. Megválasztása az összeülő új képviselőháznak minden bizonnyal előnye és nyeresége lesz.

Gróf Takács-Tolvay József vkt. ezredes, a kitünő és mindenkitől tisztelt magyar katona, wieni katonai meghatalmazottunk, felhasználva jelenlegi ideiglenes budapesti tartózkodását, e hó 15-én volt neveltje József Ferenc főherceg tiszteletére az Orsz. Kaszinó tükörszobájában vacsorát adott, melyre hivatalosak voltak: József Ferenc főherceg, Ő cs. és kir. Fensége, gróf Edelsheim-Gyulay Lipót b. t. t., szkv. százados, Berzeviczy Béla tábornok, vezérkari főnök, Panos és Álgypap vkt. ezredesek, Gericke porosz lovasszázados, gróf Teleki Sándor, Morvay Ákos, Illosvay Lajos, Jeney Ferenc, Madarász József, Lázár Károly és Wollnhoffer Emil huszárkapitányok, Pintér százados, Geréb Imre és dr. Zsilinszky Endre főhadnagyok.

A meghitt és bizalmas jellegű vacsora mindvégig a legfesztelenebb és legjobb hangulatban folyt le, melyet nem kis mértékben tett kellemessé a kis Berkes muzsikája, aki igazán szívből húzta a főherceg kedves nótáját: »Elmegyek a templom mellett«. A souper a reggeli órákig tartott.

BRILLIÁNST, gyöngyöt 25.000 koronáig,
 kárátját
ARANYAT, platinát 25—290 koronáig,
 grammját
 mindenkinél ma-gasabb áron vesz Vágó ékszerész, Népszínház-u.7.
 Telefon József 42—29. Hívásra jövök.

Felhívás a magyar társadalomhoz! Alulirottak, tragikus végzetű, a magyar nemzet vértanu-halált szenvedett nagy fiának, Tisza István gróf emlékének és az általa képviselt eszméknek istápolása és megörökítése végett megalakítjuk a »Tisza István Kört«. Célunk, hivatásunk és programmunk, hogy ahol csak magyar él e világon, mindenütt ismerjék és tudják meg, hogy ki volt elárvult nemzetünknek Tisza István. Mert abból a nemes anyagból, melyből a Természet Tisza Istvánt faragta, nem államférfiak, hanem hősök és próféták szoktak kikerülni.

Minden egészséges nép ösztöne felismeri nagyjában az igazi hőst; beteg népszótól elsiklik felette. Tisza Istvánban hanyatló nemzete csak a hajthatatlan konzervatív államférfiut látta, sikereivel és sikertelenségeivel; a hős mellett közönyösen ment el.

Pedig éppen elbukott és felemelkedni akaró népeknek van legnagyobb szükségük hősökre és Carlyle-i hőskultuszra. A Tisza-kultusz: Tisza István alakja, példája, emléke élő és termékeny erőforrása kell, hogy legyen a megújulás útjait kereső magyar nemzetnek. Ezért akarjuk mi összehozni mindazokat, kik Benne felismerték és rajongó szeretettel veszik körül az igazi nagyembert: hogy egyesült erővel és széles talapzaton odaállithassuk a magyar nemzet elé legnagyobb fiának gránitalakját a maga roppant méreteiben, félelmes erejében, nemes egyszerűségében.

Tisza István a hős, Ararát hegyeként kell hogy kimagasodjon nemzeti szerencsétlenségünk özönvizéből: az első szárazföld, melyen Noé Bárkája meg kell hogy akadjon.

Ezt akarjuk és fogjuk hirdetni, ehhez kérjük a megértők csatlakozását.

A »Tisza István Kör« alapítói: Dr. Antal Géza, Almásy László, özv. Almásy Istvánné, dr. Balogh Jenő, Bartal Aurél, Beöthy Zsolt, Berzeviczy Albert, Borbély Lajos, báró Ghyllány Imre, dr. Goróve László, Gömbös Gyula, Görgey György, Hegedüs Kálmán, Herczeg Ferenc, Horánszky Lajos, Horváth Elek, Jankovich Béla, Justhy Emil, báró Kaas Albert, Kállay Tamás, gróf Károlyi Imre, gróf Károlyi Imréné, gróf Károlyi György,

Tutsek Anna, a „Magyar Lányok“ jubiláló szerkesztője.

ZSOLDOS TANINTÉZET

a legjobban készít elő magánvizsgákra.

VII., Dohány-u. 84. Telefon József: 124—47.

Keblóvszky Lajos, dr. Kiss Ernő, Kozma Andor, Kozma Miklós, Kozma Miklósné. Kozma Ferenc, dr. Kovacsics Dezső, báró Kürthy Lajos, Lándor Tivadar, Lónyay István, Lányi Márton, ifj. Mikszáth Kálmán, Nagy Béla, Pekár Gyula, Pekár Gyuláné, báró Perényi Zsigmond, dr. Pogány Frigyes, gróf Ráday Gedeon, báró Radvánszky Albert, Rákosi Jenő, dr. Rakovszky Menyhért, Ruttkay Gábor, gróf Szápáry Lajos, Szász Károly, Szörtsey József, gróf Teleky Tibor, Toókos Gyula, dr. Ulain Ferenc, Vargha Gyula, gróf Wenckheim László, báró Vojnich Sándor, dr. Zsilinszky Endre. Tagfelvételi iroda: IV., Gerlóczy-utca 11. Hivatalos órák: délelőtt 10—12, délután 3—5.

*

A Magyar Automobil-Klub 1920. évi február hó 1-én, vasárnap délelőtt 11 órakor a klubhelyiségben (IV., Kigyó-tér 1) tartja XIX. rendes évi közgyűlését. Tárgysorozat: 1. Évi jelentés és zárszámadás bemutatása. 2. A jövő évi költségvetés megállapítása. 3. Elnök, 2 alelnök, a választmány és a számvizsgáló-bizottság megválasztása. 4. Alapszabály-módosítás. 5. Beérkezett indítványok.

*

A Simonyi huszárok tisztikara (volt cs. és kir. 4. huszárezred) január 15-én, este a »Hungáriában« tartotta meg a szokásos havi ezred-vacsoráját. Az ezred tényleges és tartalékos tisztikara majdnem teljes számban megjelent az összejövetelen, bár a tisztek nagyrésze Székesfehérváron és Tápiógyörgyén állomásozik. Megjelentek többek között: Radványi József, Nagy Bódog, Binder Ottó, gróf Vojkhy, Saly Tibor, Gyika István, Podhratsky Endre, Kintzig Endre, Mrávik Pál, Dajkovics István, Berger Imre, Országh Sándor, Egerváry Géza stb. A társaság a késő éjjeli órákig jó hangulatban együtt maradt.

*

Donna Anna. (Bemutató az Operaházban.) Az Operaház ujdonságának a hőse: egy rajongó és kóbor zenész, nyughatatlan és exaltált lélek, melankóliás vándor, a költő maga, Ernst Theodor Hoffmann, aki Mozart iránt való tiszteletből vette föl az Amadeus nevet, s aki egész életén át, évről-évre s városról-városra keresi az ideált, szive hölgyét. A hölgy azonban nem érez és nem él, nem is létezik, csak a költő képzelmében s fel csak a vágy vízióiban bukkan, de szertéfoszlik, mielőtt elérhetné s a Donna Anna című kis dalmű tárgya egy ilyen, szépségben és szomorúságban dús lelki kaland, amelyben, mint az életben, ah, annyiszor, egy pillanatra felhangzik s elkábit a boldogság ígérete, csakhamar kiderül azonban, hogy a remény sugara: lidércfény volt s a végzet elragadja előlünk, kit már majdnem elértünk, a vágyak asszonyát. Egy idegen városba hozza sorsa a vándor zenészt, aki a szállóban egy ifju énekesnővel ismerkedik meg. A költő, mint már annyiszor, azt hiszi, vegre megtalálta,

CUENDET CONSTANT

svájci órás Budapest, IV. Kigyó-tér 5.

Az órás-szakmát felölelő összes zseb-, nipp-, fali stb. órák raktára. Alapítva 1862.

KARCSATTÓRÁK. JAVÍTÁSOK. KATONAÓRÁK.

KEMÉNY KALAPHOZ
FEHÉR GALLÉR
SELJEM NYAKKENDŐ
EGY SZÍN BEN

PÚHA POSZTO-
KALAPHOZ
PÚHA INGÉS GALLER,
MORGOLT NYAKKENDŐ

SELJEM RIPSZ
KÖCSÖG KALAP
BATISZT NYAKCSOKOR
PIQUET MELLÜ ING

FENYES
KÖCSÖG KALAP
KEMENYGALLER,
ECHARPE KENDŐ

Santhó

SMOKINGHOZ:
FEKETE SELJEMVELOUR
KALAP
FERETE RIPSZ
KENDŐ

Brachfeld F.

Uri ing és divatujdonságok. *Uri ruházat mérték szerint.*
Női és férfi kész felöltők.
Budapest, V, Dorottya-utca 1. (Gizella-tér sarkán)

akit keresett. Az első találkozás finom és testetlen, mint a rózsa illata, mint egy bánatos és érzelmes melódia, mint egy boldog sóhaj, de elmulik: az énekesnőt a színpad várja, amelyen a bécsi Mozart Farkas ur tragikomédiája kerül színre Don Juan ossia Il dissoluto punito. Az énekesnő megy, de megígéri, hogy vissztér s amíg visszatérte vár a vágyak mélabus lovagja, elszenderül a pamlagon. És álmában megjelenik az énekesnő, ki a színpadon Donna Annát személyesíti, a kontur leányát s a muzsikus most már kétségtelenül felismeri benne az eszményi hölgyet, akit keresett s akit megtalált, aki anyja, kedvese, muzsája egyszemélyben. A jelenés azonban elszáll s a költőt felébreszti a szállói színház nézőteréről szobájába felhangzó moraj, amelynek, mikor a szolgától okát tudakolja, azt a választ nyeri: Az énekesnő, ki Donna Annát játszotta, meghalt a színpadon. A szöveggönyvet *Mohácsi Jenő* írta Hoffmann E. T. A. *Don Juan* című novellájából s ez a tragikus szerelem, amelynek asszonyát, a beteljesülés előtt elragadja a Sors a költő elől, méltán sorakozik azok mellé, amelyeket Carré és Barbier a Hoffmann meséiben egymás mellé sorakoztattak. Mohácsi librettója közelebb áll Hoffmann titokzatos világához, mint a két franciáé, világosság, érthetőség, színpadszerűség, hatás, drámai erő dolgában azonban természetesen Carré és Barbieré a palma. Mohácsi még nem tudta elfelejteni, hogy ifjkorában költő volt s lírikus. Kibontotta a szimbolikát, amelyet Hoffmann a Donna Anna leplébe rejtett s ebben a szimbolikában csak a beavatott tud gyönyörködni, a laikus, első pillantásra, nem. A fogadós sátáni figurája sem rajzolódik ki elég jellegzetesen a szöveggönyvből. A zenét *Nádor Mihály* írta, egyike azoknak, akik az új magyar műdalt megteremtették. Született, Isten kegyelméből való költő, aki még a kabarédal probusztén ágyában is megmaradt művésznek. Ujszerű, finom és lebilincselő ez a zene, melankóliájának édes parfümje feldulja nyugalmunk s régi szerelmek emlékéit idézi fel, akár csak az Angégin, de rajongani, kitörni, szárnyalni is tud, a zeneszerző érzésskálája gazdag a finom árnyalatokban, de azért nem csekély terjedelmű, sőt ellenkezőleg. A szerző, amennyire tehette, tekintettel volt a közönségre, a zene óvakodik a forradalmi külsőségektől, de elejétől végig meglátszik rajta, hogy a szerző leleményét és dolgozási módját választékos izlése ellenőrizte. Kreisler első dala, a szerelmi kettős és Donna Anna nagyszerűen fokozódó áriája az új magyar operairodalom anthológiának gyöngyei közé tartozik. Az Operaház előadása jó, különösen *Gábor József*, ki a vándor zenészt személyesíti, találja el a darab hangulatát. A hölgy: *Uledek Anna*, a fogadós: *Palotay Árpád*. A darabot *Dalnoky Viktor* rendezi s *Nádor Mihály* vezényel.

Az Operaház új ballettet is mutat be ezen a héten, *Az utolsó álom*, ez a címe, egy Persian nevű ur írta a szövegét, amely nem tulságosan érthető Pierrot-történet, a zenéje ellenben megérdemli a figyelmet. A zeneszerző egy *Harsányi Tibor* nevű fiatalember, ki

Ügyvédi vizsgára, pénzügyi fogalmazói vizsgára, jogi alapszolgákra és szigorlatokra, államszámviteli államvizsgára, tanári paedagógiai vizsgára legsikeresebben készít elő a Szontagh-szeminárium Budapest, IV., Váci-u. 51. Jegyzetkölcsönzés. Rekapitulálás. Értekezés naponta 9-től 12 óráig és 3-tól 7 óráig. Fűtött helyiségek.

Akar ön elegáns ruhába járni?

próbálja meg **Amerikán house** férfi- és női divatszabóság József-körút 62. szám.

összesen sincs több huszonhárom évesnél, a zeneszerzői rutin azonban a kis ujjában van, olyan rutinos, hogy még az ifjúkor kifejezést kereső dadogását is sikerrel mimeli. A zenéjének nincs egyéni jellegzetessége, de jól szól, kellemes és nem érdektelen. Nirschy Emma és Nadas Antal táncolnak rá kápráztatóan. *Fodor Gyula.*

Végre megmozdul a keresztény magyarság gazdasági téren is, mert csak így tudja az országot igazán meghódítani. Ezért alakul meg a *Magyar Nemzeti Gazdasági Bank*, amely nemcsak a hitelélet terén, hanem a nemzet egész gazdasági életében akarja visszaszerezni a keresztény magyarságnak a vezetőst. Ezért mindenkinek kötelessége, hogy a tőle feltehető legnagyobb összeggel vegyen részt a bank megalapításában. Felvilágosításokkal IV., Gerlóczy-utca 11. sz. alatt szolgálnak.

A magyar ifjuság figyelme a zene terén is a nemzeti irány felé fordul. Örökszép magyar dalainkat felelevenítik és pedig az erre legalkalmasabb ősi hangszereinken. A hölgyifjuság cimbalmozik, a Nemzeti Hadsereg tisztikarának jó része tárogatón játszik. E hangszereket speciálisan finom (hangverseny-célokra is alkalmas) főkéletességben állítja elő *Sternberg* hangszergyára és kizárólag *Rákóczi-ut 60.* számú zenepalotájában árusítja.

„A Technikus”, a magyar technikusok lapjának most jelent meg tartalmas második száma. Bánki, Kotsis, Bornemissza, Madarász cikkein kívül számos aktuális, érdekes cikket, hírt és közleményt tartalmaz. Kiállítása, szerkesztése révén a legjobb folyóiratok egyike. A mérnöktársadalomnak ma ez az egyetlen folyóirata. Szerkesztik: Tarcsay Pál és Bornemissza Géza, felelős szerkesztő: Madarász Antal. Szerkesztőség: Műegyetem, K. fsz. 53. Kiadóhivatal: Németh József, könyvkiadóvállalata, I. Fehérváry-ut 15/a.

A János vitéz 500-ik előadása. A Királyszínház jövő heti műsorát is a János vitéz sorozatos előadásai töltik be. A hét kimagasló eseménye a csütörtöki 500-ik előadás, melynek a magyar művészet történetében előreláthatólag külön fejezet jut. Az ünnepi este a rendelkezésre álló jegyek elfogytak. Most vasárnap délután a Pillangó főhadnagy, jövő vasárnap délután a Farsang tündére kerül színre.

A Tűzpróba. A Magyar Színház jövő heti játékrendjén hétfőn, kedden, csütörtökön, pénteken és vasárnap este az állandóan telt házakat vonzó *Tűzpróba* kerül színre. Szerdán és szombaton a *Sasfiók* előadását ismétlik meg, melynek legutóbb is táblás ház tapsolt. Most vasárnap délután a Szókimondó asszonyosság, míg jövő vasárnap délután az *Éjjei menedékhely* kerül színre. Mindkét előadás 2 1/2 órakor kezdődik és mérsékelt helyáru.

A magyar nóta kedvelőinek figyelmebe ajánljuk *Móczár Gyula* izzig-vérig magyaros dalait. Egy füzetben 3 dal jelent meg s igazán nehéz megmondani, „*Megesküszöm az Istenre*” szebb-e, mint „*Álmodtuk a boldogságot*”, vagy „*Az én lovam hóka*”. Igazán oly kevés a jó magyar nóta, hogy szinte eseményszámba megy egy-egy ilyennek a megjelenése. *Móczár Gyulának* a közeljövőben kerül ki sajtó alól újra 6 eredeti magyar nótája, ezek valósággal szenzációk lesznek.

Asszonyosságok díja címmel most jelent meg *Krudy Gyulának*, hatalmas, szép regénye. Igazi lakodalom van e regényben, a nők lengő, uszályos ruhában jelennek meg, a tisztességes és tisztességtelen nők külön divatot tartanak. *Krudy Gyula* ma egyike a legjobb íróinknak, ezzel a regényével úgy hisszük felültulta önmagát is. Szemünk előtt vonulnak végig a régi Pest alakjai, vidámak, kacagók, de ha bánatuk van, gyászolni tudnak. Annyira érdekes a témája a regénynek, hogy le sem tesszük addig, míg végig nem olvastuk.

Főszerkesztő: dr. DOBAY ISTVÁN.

Felélős szerkesztő: dr. ENDRÓDI BÉLA.

Kiadja: dr. Rácz Vilmos lapvállalata

Szerkesztőség és kiadóhivatal Károly-körút 3. Telefon József 115-98. Nyomatott Pápai Ernő műintézetében Budapest. Telefon 127-05.

Szépségápolás.

Rovatvezető: Schadek Antalné, Váci-utca 12.

Rougeok.

A rougeok helyes alkalmazása valóban gyakorlatot és ügyességet igényel. Gyakorlatlan kézzel végzett arc- és ajkfestés visszatetszést szül, amit e téren kevésbé jártas egyén is hamar észrevesz. A rouge festőanyagának vékony rétege sokkal világosabb színt nyújt, mint vastagabb rétegben alkalmazott ugyanazon rouge. A festésnél tehát elsősorban arra kell törekedni, hogy a befestésre szánt felület minden pontját egyenlő vékonyságu festőréteg takarja.

Ami a rouge állandó alkalmazását, általában az állandó kendőzést illeti, nem tartom helyesnek. Ez azonban nem zárja ki azt, hogy egyes alkalmakkor rougeot ne használjunk. A rougeok káros hatása csak huzamos használat után jelentkezik, minthogy a festőanyag az arcbőrt teljesen elzárja a világosság, a fény elől, a természetes erők behatásától, mely elsősorban van hivatva arra, hogy az arcbőrnek természetes, élénk színt kölcsönözzön. Innen van az, hogy aki állandóan rouge-t használ, elveszti természetes arcszínét, a rouge-tól szabadulni nem tud és hovatovább nagyobb mennyiségben kell alkalmaznia. Hány alkalommal látunk színházakban, estélyeken, utcán hervadó arcokat, melyeknek erőltetett, élénk arcszínét a rouge túlzott használata kölcsönöz.

Ritkábban egyes alkalmakkor nem árt arcunknak kevés rouge. Ez esetben arra ügyeljünk, hogy annak alkalmazása a legügyesebben, hozzáértő kézzel történjék, a festőanyag a legjobb gyártmányú és káros anyagoktól lehetőleg ment legyen.

Megkülönböztetünk folyékony, zsiros, poralaku és pasztaszerű rougeokat. Festőanyaguk a *cinober*, *karmin* és *euzin*. A legjobbnak tartom az *euzinnal* készült rougeokat. Hogy milyen színnyalatu rougeokat használjunk, az mindig az alkalomtól és arc színétől függ. A színpadi rougeok nagyban különböznek a rendes nappali és estélyi alkalmakra szánt rougeoktól. Előbbiek sokkal élénkebbek, de ártalmasabbak.

A rougeokkal kapcsolatosan meg kell emlékeznünk a szempilla- és szemöldökfestésről, ami igazán csak a színpadon hatásos és szükséges. Látni azonban a mindennapi életben is elég gyakran erősen ivelt szemöldököt és jól alárajzolt szempillát, ami csak visszatetszést szülhet. A szemöldök festése egész más jelleget ad az arcnak, az arcvonások markánsabbakká válnak, ami nemcsak természetellenesen hat, hanem öregíti az arcot is. A szemöldökfestés csak akkor helyénvaló, ha a szemöldök hiányos. A szempillafestésről tudnunk kell azt, hogy a szempilla akkor hatásos, akkor árnyékolja a szemet, ha sötét és hosszú szálu. Már pedig valamennyi szempillánál a külső szélek színtelenek, mely azt a benyomást kelti, mintha a szempillaszálak rövidebbek volnának. Ez tehát optikai csalódás, minthogy a valóságban hosszú szempillaszálak rövideknek látszanak. A szempillafestésnél tehát az a célunk, hogy a valóságban hosszú szempillaszálakat érvényre juttassuk, láthatóvá tegyük. Sajnos, ma nem kapható jó szempillafesték. A jó festőanyagnak legelsősorban méregmentesnek kell lennie, könnyen kezelhető, ne legyen száraz és semmiféle nedves anyag ne oldja. Ilyen jó festőanyag a francia eredetű tusszerű festékek. A szempillafestést egy picinyke keményszőrű kefével végezzük, természetesen a legnagyobb kezűgyesség kell hozzá.

Megalapítjuk a keresztény magyarság nagybankját.

Fektesse mindenki nélkülözhető pénzét a

MAGYAR NEMZETI GAZDASÁGI BANK

részvényeibe. Ez a legjobb tőkebefektetés. A bank 30,000.000.— K alaptőkével megalakul. Egy részvény ára az alapítási költséggel együtt 105 korona. Részvényeket jegyezni lehet az alapítók irodájában,

Budapest, IV., Gerlóczy-utca 11. I. em.

Az alapításban résztvesznek és közreműködnek: a Magyar Nemzeti Szövetség, az Egyesült Keresztény Nemzeti Liga, Magyarország Területi Épségének Védelmi Ligája, a Magyar Országos Véderő Egyesület (MOVE), a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége, a Magyar Gazdaszövetség, a Baross-Szövetség és sok más, a keresztény nemzeti irányt szolgáló egyesülés vezető egyéniségei.

VOGEL MIKSA szállítmányozási és fuvarozási vállalata

VI., Lehel-utca 5. Telefon 46—22.
Különbféle áruk súly vagy darab szerinti szállítása vagon-
tételekben. Napi, havi két- és egyfogatu fuvarok.

Krudy Gyula: Asszonyok díja

c. könyve meg-
jelent. Krudy Gyulának
ez a könyve a régi Pestről
szól, alakjai mind eredeti-
iek és magyarok. A könyv
ára 30 korona lesz. Elő-
jegyzéseket 20 K-ért elfogad
lapunk kiadóhivatala.

A keresztény magyar in-
telligencia lapja a

SZÓZAT

politikai napilap ::

Kérjen mutatványszámot és
ismerkedjen meg az új-
születendő magyar nemzet
leghivatottabb sajtóorga-
numával! :: ::

Kiadóhivatal: Budapest, VIII.,
Rökk Szilárd-utca 9. szám.
Telefon: József 63—51.

50.000 példányban jelenik meg

még e hó folyamán a Jézus Szíve naptára a Martineum r.-t. könyvkeres-
kedésében Szombathelyen. Megrendelések előjegyzetnek. Viszonteladók
árengedményt kapnak.

JÉZUS ÉLETE ÉS TANÍTÁSA

A nagyevű egykori szombathelyi püspöknek, Szabó Imrének jeles műve:
Jézus élete és tanítása most jelent meg Szombathelyen a Martineum r.-t.
könyvkiadó osztályában a III-ik kiadásban. A 13 iv terjedelmű, izlésesen
kiállított könyvnek, mely ajándéku kiválóan alkalmas, ára füzve 4 korona,
viszonteladók 25% engedményt kapnak. Kapható a Martineum r.-t.
könyvkereskedésben Szombathelyen.

Legfinomabb ☼ ☼ **Sternberg** zongora-szalonzájában ☼ ☼
ZONGORÁK Rákóczi-ut 60. szám, saját palotájában

A jó, régi
 „TEÁSKANNA“ VÉDJEGYÜ

eredeti csomagolásban ismét
MINDENÜTT KAPHATÓ.

Dr. Fleisch-féle

Leghamarabb
 megszűnő: a

SKABOFORM-
 KENŐCS UJBÓL KAPHATÓ.

VISZKETEGS ÉGET, SÖMÖRT, ÓTVART, RÜHESS ÉGET.

Nem piszkít, szagtalan, nappal is használható. 10, 15 és 20 koronás dobozokban. Bedörzsölés utánra való skabofompuder ára 6 kor. Kapható minden gyógytárban.

Főraktár: **Török J. gyógyszeriára** Budapesten, Király-u. 12.

AUTOGUMMI

DUNLOP, MICHELIN ÉS PIRELLI

sima, szeges és harántrecés, minden méretben azonnal kapható

VAS GÉZA és FIA cégénél, — Budapest, VI., Liszt Ferenc-tér 6. —
 Telefon-szám: **65-43** —

Hamis fogakat, aranyat, ezüstöt és
 platina-töredékeket drágán veszek

GROSS ANTAL

Budapest, VIII., József-körút 23. (Félemelet 1).

FÉNYKÉPEZŐ GÉPEKET

vesz elad és cserél

BALÁZS Fotoantikvár, Rákóczi-ut 64. sz. (udvarban.)

Telefon: József 111-27.

CARBID

acetylen-lámpák

BÁRDI JÓZSEF R.-T.

Gyár-utca 23.

SZŐRMEÁRUKAT és vadbőröket veszek, becsérlek,
 szücsmunkákat olcsón készítek;
LEBLOVITZ, szücsmester, Budapest, Üllői-út 95. Telefon József 6-24.

Szövethiány megszűnt!

Készítek elegáns, szép férfiruhát raktáromon
 levő valódi gyapjuszövetekből.

WIDDER J. férfiszabó, IV., Városház-utca 20. szám.
 Telefon: 95-76. Alapítva 1899.

Kizárólag

EREDETI MÁGYAR FESTMÉNYEK

állandó kiállítása

MUNKA ADÁM műtárlattulajdonosnál
 VIII., Rökk Szilárd-utca 40.

Legolcsóbb, legszebb művészi karácsonyi
 és újévi ajándék a f. hó 20-án megjelenő

„Álmok“

Irta: Tormay Cecile.

A M. O. V. E. 1920. évi naptára.

Márton Ferenc rajzaival.

A tiszta jövedelem a M. O. V. E. hazafias céljaira fordíttatik. Ára 20 kor.

Zongorák, Pianinok

világhírűek, ujjak, átjátszottak, olcsón vásárolhatók, cserélhetők. Mindenféle javításokat, hangolásokat elvállalok.

Kernács BUDAPEST
 VI., Szerecsen-utca 33.
 Telefon 56-76.

Hirdetéseket felvesz a kiadói hivatal Budapest, VII. ker., Károly-körút 3. (Színház és Divat bolt)

SZLOVÁK speciális
 pedicure, manicure intézete
 IV. Türr István-u. 8. (Kristóf-térsarok)
MEGNYILT!
 Ezelőtt 25 évig a Herzel- és Liget-szanatoriumban.

Ingatlan, üzletértékesítő, pénzfolyósító részvénytársaság

Budapest, VI., Teréz-körút 3. Telefon 64-97.

Bérházak, birtokok, villák, mindenféle üzletek vétele és eladása.

Pénz ingatlanra bármily nagy összegben. **Szolid feltételek**

DERDIEDÁS

Pudert, szappant és krémet használ közép-európa hölgyvilága. Decolletage cseppfolyós pudert, (mely egyik mosdástól a másikig tart és rögtön szépít) használ nemcsak a művészvilág, hanem minden jóízű nő!